

Referat despre mestesugurile, comertul, pastoritul si agricultura evreilor - a doua parte

In tesatorie mestesug in care evreii foloseau amindoua tipurile de razboaie, orizontal si vertical predomina productia stofelor de lina. Se folosea si parul de capra sau de camila pentru confectionarea corturilor, a sacilor si a mantalelor pastorilor.

Vopsitorii foloseau mult rosul aprins (culoare obtinuta prin pisarea, dupa uscare, a unei insecte locale); si mai ales pretioasa urpura, provenita dintr-o specie de scoica adusa de pe coastele Feniciei. Con structorii evrei au invatat mult de la mesterii adusi din Tir. Tot de acolo adusese regele Solomon si mesteri topitori, care au instalat in Palestina topitorii compli cate, folosind forta vinturilor dinspre nord pentru a mari tirajul cuptoarelor.

In felul acesta au putut fi turnate impresionantele coloane, doua, de la intrarea marelui Templu, inalte de 9 m si cu o circumferinta de 6 m; precum si imensul altar pentru sacrificii, lung de 10 m, la fel de lat, si inalt de 5 m; sau colosalul bazin inalt de 2,50 m si cu circumferinta de 15 m, asezat pe patru grupuri de cate trei tauri de bronz. Toate aceste lucrari uriase, insa, au fost opera unor mesteri din Tir.

Cat priveste comertul, fama evreilor ca priceputi oameni de afaceri a aparut relativ tirziu, catre sfirsitul secolului al VI-lea i.e.n., dupa intoarcerea din captivitate. Totusi, inca Solomon fondase mari intreprinderi pentru comertul maritim, atragind in tara si multi negustori straini.

Ca urmare, in secolul al V-lea i.e.n., in Ierusalim negustorii straini erau atat de numerosi incat s-au organizat intr-o breasla proprie.

Chiar si templele au ajuns sa-si asume functii bancare; dar numai pentru a primi sume in depozit, fara a da sau a percepe dobinzi. In Israel, imprumutul cu dobinda era oprit prin lege.